

CÂND SLAVA LUI A RĂSĂRIT...

*Când Slava Lui a răsărit
Peste-ale noastre ființe,
În noi, speranța a-nflorit
Iubirea Lui ne-a copleșit,
Gustăm din biruințe.*

*Un ideal a fost plantat
În inimi transformate
De bucurie am cântat
Și mâini spre Rai am înălțat,
I-am dat întâietate.*

*El, Fiul jertfelor și-a pus
Pecetea peste-a noastră soartă
Și-apoi cu glas duios ne-a spus:
"Priviți, mereu, priviți în sus
Nu către Marea Moartă!"...*

*L-am ascultat; ce har trăim!
Cum n-am trăit vreodată
Spre Paradis, cu drag, suim*

*Îl adorăm, Îl prețuim
Din dragoste curată.*

*Că orizontul s-a lărgit
E c-am primit Lumina
De Adevăr n-am mai fugit,
L-am promovat, l-am îndrăgit
Și-am aruncat neghina.*

*Prin har urmându-L zi de zi,
Prin foc și prin furtună
Ce-a fost uscat va înverzi,
Cel veșnic treaz ne va păzi
C-a Lui iubire n-o s-apună.*

*În gloriei toți vom fi-mbrăcați
Când vom primi cununa
Vom fi, o clipă, consternați
Atunci când fi-vom invitați
Să Îi slujim întruna.*

Cules de Amalia Matei

**Botez în râul Someș al Bisericii Baptiste Biruința 16 august 2015.
Pop Vasile filiala Șomcuta Mare.**

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 **www.biruinta.ro;**
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Matei
Tehnoredactare: Roxana Tentiș

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

*„Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și mărirea Lui este nepătrunsă.
Fiecare neam de om să laude lucrările Tale și să vestească isprăvile Tale cele mari!”
(Psalmi 145:3-4)*

An XVI, Nr. 769 din 23 august 2015

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Pot totul în Hristos**

pag. 4 **Când slava Lui a răsărit...**

ARMONIA RECIPROCITĂȚII

„Căci doresc să vă văd, ca să vă dau vreun dar duhovnicesc pentru întărirea voastră, sau mai degrabă, ca să ne îmbărbătăm laolaltă în mijlocul vostru, prin credința pe care o avem împreună, și voi și eu.“ (Romani 1:11-12)

Actul slujirii credincioșilor, indiferent că este vorba despre predicare, învățare, sfătuire, cântare, încurajare sau orice altă formă de slujire, presupune reciprocitate.

*„Ca niște buni ispravnicii ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”
(1 Petru 4:10)*

Într-o comunitate de oameni răscumparați, este imposibil să nu existe acest echilibru dintre a da și a primi.

Apostolul Pavel a cunoscut foarte bine această armonie a reciprocității. Anunțându-și vizita la Roma, el le descoperă credincioșilor de acolo, scopul vizitei sale.

Evident, dorința lui era să-i întărească prin darurile pe care le primise din partea Duhului Sfânt, dar în același timp, el a știut că într-o sfântă armonie a reciprocității, va beneficia la rândul său de îmbărbătarea oferită de adunarea credincioșilor pe care urma să o slujească.

Noi avem nevoie să ne obișnuim cu gândul că atunci când facem ceva în numele Domnului pentru credincioși, în același timp, benefi-

Continuare pag. 2

ciem și noi personal de ajutorul, încurajarea și darurile spirituale ale celorlalți frați de credință.

Astfel că, nu doar atitudinea care așteaptă să primească este greșită, ci ambele perspective sunt de condamnat: și când mă gândesc cu frustrare că eu sunt cel care are numai de oferit și nu primește nimic în schimb, dar și când aștept să primesc, fără să fiu disponibil să le ofer ceva din darurile mele spirituale și celorlalți.

Creșterea armonioasă a bisericii, se produce în contextul în care fiecare mădular al trupului lui Cristos are ceva de

oferit comunității credincioșilor.

Să fim gata așadar, ca în numele Domnului și în acord cu darul spiritual primit fiecare din partea Duhului Sfânt, să-i slujim pe ceilalți cu dragoste și credincioșie.

Dar, în același timp, să nu trăim nici decum cu frustrarea că noi nu suntem sluiți, deoarece, într-o biserică sănătoasă, este imposibil ca slujind, să nu ai parte, la rândul tău de slujirea binecuvântată a celor cu care împărtășim aceeași prețioasă credință.

pastor Daniel Chereji

POT TOTUL ÎN HRISTOS

Da, spun și eu ca apostolul Pavel celor din biserica Domnului din Filipi, iar peste ani nouă: „**Pot totul în Hristos, care mă întărește.**” (Filipeni 4:13)

Mulțumesc pentru aceste cuvinte de încurajare și susținere că îmi sunt refrenul acestei veri toride, în care lista lucrărilor de făcut este lungă, timpul parcă se grăbește iar tot mai mulți oameni se simt obosiți chiar înainte de-a fi lucrat ceva. Dar eu mulțumesc lui Dumnezeu că nu mă număr printre ei ci ascult îndemnul „**Bucurați-vă totdeauna în Domnul!**” (Filipeni 4:4)... „**și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.**” (Filipeni 2:11)

Fiindcă „**sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape**” mulțumesc Domnului că m-a înțeleptit și mi-a dat puterea să-mi schimb prioritățile; apoi m-a ajutat prin călăuzire sub diferite și inedite forme - experiențe de creștere spirituală și slujire oferite de părtășia cu frați și surori din biserică - să pun Cuvântul și rugăciunea, hrana pentru suflet, înainte

de hrana destinată trupului. Domnul să-i răsplătească! Am mai citit: „**Mai presus de toate să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.**” (1Petru 4:8)

Chiar și aceste rânduri sunt confirmarea că: da, pot totul în Hristos!

Gândindu-mă acum la cât de plină a fost duminica trecută cu evenimente de prim rang(...) am satisfacția datoriei împlinite iar ca bonus am bucuria participării la un botez care m-a „teleportat” prin timp departe, în anii primilor creștini iar prin spațiu... numai până la balastiera „Silexul” de pe Someș, în Lucăcești. A fost un prilej de bucurie din mai multe privințe, dar înainte de toate a fost o nouă conștientizare a măreției lui Dumnezeu care „...ne-a rânduit mai dinainte să fim înfițați prin Isus Hristos (...) spre lauda slavei harului Său, care ni l-a dat în Prea Iubitul Lui.” (Efeseni 1:5,6) Amin.

Irina Gherghel

Continuare din pag. 1

„*Gândește-te la firea pe care Dumnezeu ți-a dat-o ca la o ghindă. Este ceva micuț, are o formă perfectă, e perfect proiectată pentru scopul pe care trebuie să-l servească, perfect funcțional. Gândește-te la gloria măreață a unui stejar. Intenția lui Dumnezeu atunci când a făcut ghinda a fost să creeze un stejar. Intenția Lui pentru noi este să ne aducă la „...măsura staturii plinătății lui Cristos” (Efeseni 4:13). Multe lucruri trebuie să moară ca noi să ajungem la acea statură, la multe trebuie să renunțăm. Când te uiți la stejar, nu simți că „pierderea” ghindei este o pierdere însemnată. Cu cât realizezi mai mult ce scop are Dumnezeu cu viața ta, cu atât mai puțin îngrozitoare ți se vor părea pierderile.*” (Elisabeth Elliot)

În calitate de copii ai lui Dumnezeu vom fi mereu priviți ca oameni ce-și risipesc viața într-un mod de trai ce ne constrânge din toate punctele de vedere. Observați uneori de departe, prin prisma intereselor lumești, nu ne potrivim standardelor și nu suntem decât o mână de oameni nebuni ce nu se bucură de ceea ce oferă existența pământească.

Dumnezeu totuși a ales să-Și arate slava prin noi, ca prin felul nostru de viață să se reflecte eternitatea. A ales să ne pună deoparte, să ne poarte în carul Său de biruință, să ne folosească ca vase de cinste și ca astfel oamenii să cunoască Viața cu temeiul ei în Cristos.

Suntem punctul prin care Dumnezeu Îl face de cunoscut pe Cristos, prin care aduce mireasma cunoștinței Lui, suntem prisma prin care Dumnezeu Își face simțită prezența în viețile celor mântuiți. Viața noastră de-o clipă pe pământ nu este decât modul în care Dumnezeu alege să-Și arate măreția. Regenerarea

noastră este o pricină de mulțumire și de laudă, un mijloc prin care pământul este martor la atotputernicia unui Dumnezeu din veșnicii.

Răscumpărați din felul lumii de viață, nădejdea noastră stă în mâna Celui care cunoaște fiecare pas pe drumul pe care trebuie să-l parcurgem spre slava și gloria Celui ce ne-a pecetluit cu un Duh nou, de viață; un drum al mărilor învolburate, ce va fi sfârșit într-un etern și glorios început. „**Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările neprihănirii și păzește calea credincioșilor Lui. Atunci vei înțelege dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile care duc la bine. Căci înțelepciunea va veni în inima ta și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul care ține cuvântări stricate; de cei ce părăsesc cărările adevărate, ca să umble pe drumuri întunecoase; care se bucură să facă răul și își pun plăcerea în răutate, care umblă pe cărări strâmbe și apucă pe drumuri sucite;**” (Proverbe 2:6-15).

Amalia Lupu

